

ขอเขียนและงานวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง

ขอเขียนและงานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นเรื่องหลักบริหาร เช่น กระบวนการบริหาร หรือการจัดการที่พอจะนำมาประยุกต์ใช้กับการจัดโปรแกรมพลศึกษา ได้ดังต่อไปนี้คือ

ความเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหาร ทั้งด้านบริหารทั่วไป และการบริหารการศึกษาที่มีจำนวนมากด้วยกัน พอจะสรุปรวบรวมความเห็นของนักบริหารการศึกษาส่วนใหญ่ ๆ ได้ว่า กระบวนการบริหารจะต้องประกอบด้วยรายการต่อไปนี้ โดยไม่จำเป็นที่จะต้องเรียงลำดับ คือ⁹

1. สำรวจความต้องการและความจำเป็นขององค์การหรือหน่วยงาน (recognizing needs)
2. สำรวจปัญหาที่เกี่ยวข้อง (exploring problems)
3. กำหนดหรือตั้งความมุ่งหมาย เป้าหมาย และการปฏิบัติงาน และวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน
4. สำรวจและแสวงหาทรัพยากรทั้งในคนกำลังคน กำลังเงิน และวัสดุ ทรัพยากรที่จำเป็นต้องใช้ (determining resources)
5. ลงมือทำงานหรือปฏิบัติการ (initiating)
6. การวางแผน (planning)
7. ประสานงานของผู้อยู่เกี่ยวข้อง (inivating people)
8. วางนโยบาย (making policy)
9. แสวงหาข้อมูล (seeking information)
10. วางแนวทางปฏิบัติงาน (formulating courses of actions)

⁹ ภิญโญ สารขร., หลักบริหารการศึกษา (กรุงเทพฯ : บริษัทสำนักพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด, 2516), หน้า 75-76.

11. รวบรวมข้อมูล (collecting data)
12. แก้ปัญหา (solving problems)
13. ทำนายอนาคต (predicting)
14. ตัดสินใจสั่งการ (making decisions)
15. วางเป้าหมายของการปฏิบัติงานหลาย ๆ อย่างตามลำดับของชิ้นงาน (setting goals)
16. วางโครงสร้างทางบริหารของหน่วยงาน (organizing)
17. กำหนดบทบาทและหน้าที่ของบุคคลากร (determining roles)
18. มอบอำนาจหน้าที่ให้แต่ละคนทำ (delegation)
19. แสวงหา (allocation) ทั้งกำลังคน เงิน และวัสดุ
20. ทำงบประมาณ (budgeting)
21. จัดสรรวัสดุต่าง ๆ ให้บุคคลากร (providing materials)
22. บริหารบุคคลากร (staffing)
23. ดำเนินงานตามแผน (implementing)
24. ใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์ (utilizing resources)
25. สื่อสารสัมพันธ์ (communicating)
26. รายงาน (reporting)
27. บังคับบัญชา ดูแล สั่งการ (directing)
28. ควบคุมนิเทศงาน (controlling)
29. ใช้อิทธิพล หรือจูงใจ (influencing)
30. กระตุ้น (stimulating)
31. นิเทศดูแลควบคุมให้งานดำเนินด้วยดีตามแผน (overseeing)
32. ทิศต่อประสานงาน (coordinating)
33. วัดผลรายย่อย (appraising)
34. ประเมินผลส่วนรวม (evaluation)
35. ตรวจสอบงานโดยเปรียบเทียบกับแผนและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้เดิม และหาทางแก้ไขปรับปรุง (reviewing)

005097

เกรก (Gregg)¹⁰ เอรายงาน 35 รายการ ของกระบวนการบริหาร (การจัดการ) ทั้งหมดมาวิเคราะห์สรุปว่า กระบวนการบริหารทั้งหมด มีตัวประกอบ เพียง 7 ประการ คือ

1. การตัดสินใจสั่งการ (decision making)
2. การวางแผนงาน (planning)
3. การกำหนดอำนาจหน้าที่ (organizing)
4. การเสนอรายงาน (communicating)
5. การใช้อิทธิพล (influencing)
6. การประสานงาน (coordinating)
7. การประเมินผลงาน (evaluating)

ในการวิเคราะห์กระบวนการบริหารงาน ทีด (Tead)¹¹ กล่าวว่า ขั้นตอนสำคัญสำหรับการจัดดำเนินการบริหารงานเป็นกระบวนการ (Administrative Process) มี 10 ขั้นตอน คือ

1. การกำหนดความมุ่งหมาย และวัตถุประสงค์ของงานให้ชัดเจนและรัดกุม
2. การจัดทำแผนแบบอย่างกว้าง ๆ ของโครงสร้างขององค์กรหรือหน่วยงานชั้น
3. บรรจุและจัดระเบียบ หรือกำหนดขอบข่ายของอำนาจ และหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารทุกคน
4. การมอบหมายอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบใหญ่ๆ ให้อันรับงานไปทำเป็นส่วน ๆ ไป
5. ความควบคุมดูแลการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินไปด้วยดี

¹⁰ วิทยุ สสาร เรื่องเดิม, หน้า 77.

¹¹ Ordway Tead, Art of Administration (New York:

6. ปฏิบัติการทุกอย่างที่จำเป็น เป็นการรักษาปริมาณ และคุณภาพของงานให้อยู่ในสภาพที่ดีอยู่เสมอ
7. จัดให้มีการติดต่อสัมพันธ์กันทุกหน่วยงาน และทุกตำแหน่งงานที่เกี่ยวข้องกัน โดยอาศัยคณะกรรมการต่าง ๆ ทำหน้าที่ประสานงาน
8. ดำเนินการทุกอย่างในการบำรุงขวัญ กระตุ้น และให้กำลังใจ เพื่อให้บุคคลากร หรือเจ้าหน้าที่ทุกคนทั้งหน่วยงาน ทำงานอย่างเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ
9. ประเมินผลงานโดยเปรียบเทียบกับความมุ่งหมาย และวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ตั้งแต่ต้น
10. พิจารณางานในอนาคต ทั้งตั้งความมุ่งหมาย และวัตถุประสงค์ขององค์การ หรือหน่วยงานไว้รับสถานการณ์ในอนาคต พร้อมกับเตรียมมูลทางตลอดจนเครื่องมือต่าง ๆ ไว้ให้พร้อมสำหรับการปฏิบัติงานขั้นต่อไปในอนาคต

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการจัดการโดยทั่วไปมีดังนี้ :-

ซีวาร์ส (Sears)¹² ได้อธิบายเกี่ยวกับกระบวนการบริหาร (Administrative Process) สรุปว่า ในการบริหารการศึกษา ผู้บริหารควรมีกระบวนการบริหาร 5 อย่าง คือ

1. การวางแผนหรือโครงการเสียก่อนจะทำงาน (Planning)
2. การจัดเค้าโครงการบริหาร โดยกำหนดอำนาจหน้าที่ของตำแหน่งงานต่าง ๆ ไว้ให้แน่นอน และรัดกุม (Organizing) เป็นการจัดระเบียบงานบริหารเพื่อดำเนินงานตามแผน
3. การวินิจฉัยสั่งการ และมอบหมายงานให้ปฏิบัติตามแผน (Directing)
4. การติดต่อประสานงานให้ทุกหน่วยงานโดยผลตามแผน (Coordinating)
5. การควบคุมและติดตามดูแลการปฏิบัติงานโดยใกล้ชิด (Controlling)

¹² Jesse B. Sears, The Nature of the Administrative Process (New York: McGraw-Hill Book Co., 1950), p. 35.

กระบวนการบริหารงานของ ทีด (Tead) และ เซียร์ส (Sears) นี้
 ผู้จัดโปรแกรมพลศึกษาอาจจะนำมาเป็นแนวในการดำเนินการจัดโปรแกรม ใหม่มีประสิทธิภาพ
 ก็ ถูกต้องตามกระบวนการบริหารยิ่งขึ้น

กูลิค (Gulick) และ เออร์วิค (Urwick)¹³ กล่าวว่า องค์ประกอบ
 7 ประการตามหน้าที่กระบวนการบริหาร ซึ่งครอบคลุมถึงคำ POSDCORB เพื่อใช้ในการ
 บริหารงาน ดังนี้

1. การวางแผนปฏิบัติงาน (Planning) พร้อมทั้งการเตรียมการ
 สำหรับปฏิบัติ หรือเลือกวิถีทางในการดำเนินงานขององค์การที่จะทำให้งานสำเร็จตามวัตถุประสงค์
 ประสงค์
2. การจัดระเบียบงาน หรือการจัดองค์การ (Organizing) กำหนด
 หน้าที่ความรับผิดชอบ และอำนาจตามสายการบังคับบัญชาอย่างเป็นทางการ แบ่งหน้าที่ตาม
 หน่วยงานหลัก หน่วยงานที่ปรึกษา หรือหน่วยงานรอง และหน่วยงานอนุกรม หรือหน่วยงานช่วย
3. การจัดหาบุคคลและเจ้าหน้าที่มาปฏิบัติงาน (Staffing) เพื่อให้งาน
 สอดคล้องกับการจัดแบ่งหน่วยงาน หรือหมายถึงการจัดเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล เพื่อ
 ให้บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถมาปฏิบัติงานให้เหมาะสม กับรวมถึงการที่จะเสริมสร้าง
 และธำรงสัมพันธภาพในการทำงาน เพื่อให้ปฏิบัติงานตามหน้าที่ใหม่บรรลุสำเร็จตาม
 เป้าหมาย
4. การอำนวยการ (Directing) เพื่อวินิจฉัยสั่งการ หรือแนะนำให้
 ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติหน้าที่

5. การติดต่อประสานงาน (Co-ordinating) คือกระบวนการที่จะตรวจตรา ควบคุมให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายบรรลุเป้าหมายอย่างดี และมีประสิทธิภาพให้สัมพันธ์งานทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน

6. การบันทึกรายงาน (Reporting) คือการรายงานผลการปฏิบัติงาน การประเมินผลงาน การบันทึก การวิจัย และการเสนอผลงาน เพื่อทราบความก้าวหน้าของงาน ตลอดจนถึงการประชาสัมพันธ์

7. การจัดสรรงบประมาณและการเงิน (Budgeting) การกำหนดค่าใช้จ่าย การทำบัญชี การควบคุมเงิน รายรับ รายจ่าย ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุถึงวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน นอกจากหลักบริหารการศึกษาที่โลกกล่าวมาแล้ว

วิลเลียมส์ (Williams)¹⁴ ได้กล่าวถึงขอบข่ายของการบริหาร หรือการจัดโปรแกรมพลศึกษา ซึ่งประกอบไปด้วยขอบข่าย 3 อย่างคือ

1. โปรแกรม (Program)
2. เครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ (Facilities) และ
3. ตัวบุคคลากร (Personnel)

ขอบข่าย 3 อย่างนี้ มีความเกี่ยวข้องของสัมพันธ์และขึ้นต่อกัน เช่น โปรแกรมต่าง ๆ ย่อมขึ้นอยู่กับเครื่องใช้วัสดุอุปกรณ์ หรือเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ และสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะสมบูรณสมบูรณ์ความมุ่งหมายก็ด้วยมีตัวบุคคลที่มีความสามารถ จากหลักการบริหารงานที่โลกกล่าวมาแล้ว พอจะสรุปประยุกต์ในขอบเขตของการจัดโปรแกรมพลศึกษาได้ว่า ควรประกอบไปด้วยกระบวนการในการจัดในประเด็นต่าง ๆ ขององค์ประกอบขั้นมูลฐานของการจัดการดังต่อไปนี้คือ ระบบการจักรกร (System) การควบคุมดูแล และการปฏิบัติงาน (Control) การสนับสนุนช่วยเหลือ (Support) การให้บริการ (Services)

¹⁴ Jesse Feiring Williams. The Principles of Physical Education. (8th ed. Philadelphia : W.D. Saunders Co., 1964), p. 299

องค์ประกอบขั้นมูลฐานของการจัดการทั้ง 4 ประการนี้ จะได้นำไปประยุกต์ เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ เพื่อศึกษาสำรวจการจัดโปรแกรม ผลิตศึกษาตามสถาบันในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในด้านการจัดโปรแกรมผลิตศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นระดับอุดมศึกษา หรือมหาวิทยาลัย ได้มีผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

เอนไซโคลปีเดียทางการศึกษา¹⁵ เรื่องผลิตศึกษาเสนอไว้ว่า ลักษณะของ โปรแกรมผลิตศึกษาในสหรัฐอเมริกา นั้น โรงเรียนส่วนมากได้จัดเป็นโปรแกรมการสอน ผลิตศึกษาในชั้นเรียน การแข่งขันกีฬาทั้งภายใน และภายนอก การแข่งขันกีฬาระหว่าง โรงเรียน และโปรแกรมพิเศษ ที่จัดให้แก่เด็กออทิสติกที่รวมกิจกรรมผลิตศึกษาตามปกติ ในชั้นเรียนไม่ได้

โปรแกรมการสอนผลิตศึกษาในชั้นเรียนนั้น จัดเป็นวิชาบังคับ ทุกคนต้องเรียน มีการให้หน่วยกิตด้วย

โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในสถาบันต่าง ๆ ได้จัดขึ้นให้เหมาะสมตาม ความต้องการของสถาบันแต่ละแห่ง โดยมีนโยบายความมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้มีส่วน เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาภายในของตนโดยทั่วถึงกัน สำหรับทีมที่เข้าร่วมแข่งขันนั้นมาจาก นักเรียนในโรงเรียน เวลาที่ใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน จัดหลังเวลาเรียน จัดให้ใครวมกิจกรรมทั้งสองเพศ ทั้งนี้ให้อยู่ภายใต้การนิเทศของอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ ทางด้านผลิตศึกษาโดยตรง

โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายนอกโรงเรียน เป็นโปรแกรมที่จัดขึ้นเพื่อเสริม โปรแกรมการสอนผลิตศึกษาในชั้น และการแข่งขันกีฬาภายใน แต่เป็นการแข่งขันระหว่าง ชุดกีฬาต่างโรงเรียน เป็นการจัดการแข่งขันที่เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมเข้าแข่งขันที่มีความสนใจกว้างขวางขึ้น และผู้ที่มีทักษะสูงชันกว่าผู้ที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬาภายใน กีฬาที่แข่งขันระหว่างสถาบันแยกกันเป็นทีมชาย และหญิง บางครั้งจัดในรูปของวันกีฬา (sports days or play days)

¹⁵ Lee C. Dighton, The Encyclopedia of Education (New York: Macmillan Company, and the Free Press, 1971), p. 111.

โปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน หรือระหว่างสถาบันนั้น มุ่งจัด
 ประสิทธิภาพให้สำหรับผู้ที่มีร่างกายพิเศษกว่าธรรมดา และมีทักษะทางการกีฬาสูง นักเรียน
 จะเลือกรวมเข้าแข่งขันตามระดับความสามารถของเขาภายใต้การนิเทศของโรงเรียน จัด
 แข่งขันสำหรับนักเรียนในโรงเรียนที่มีขนาดและประเภทเดียวกัน

โปรแกรมพลศึกษาพิเศษ ซึ่งได้แก่โปรแกรมพลศึกษาที่จัดขึ้นสำหรับสนองความ
 ต้องการของเด็กที่ไม่สมบูรณ์เหล่านั้น โปรแกรมนี้รวมถึงผู้ที่เก่งเป็นพิเศษด้วย นอกเหนือ
 จากที่พิการหรือไม่สมบูรณ์ทางกาย ทางจิตใจ และปัญหาทางพฤติกรรม การให้การศึกษ
 แก่ผู้ที่ได้รับการยกเว้นมีอยู่อย่างกว้างขวางในสหรัฐอเมริกา ได้กำหนดเป็นกฎหมายด้วย
 โปรแกรมนี้โดยทั่วไปแล้ว ควรจัดขึ้นให้ทั่วถึงกันโดยสม่ำเสมอ

กู๊ด (Good) 16 ได้ให้คำนิยามที่เกี่ยวกับพลศึกษาว่า "การพลศึกษาคือ
 โปรแกรมที่จัดขึ้นเพื่อสอนให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการออกกำลังกาย โดยใช้
 กล้ามเนื้อใหญ่ ๆ มุ่งหวังเพื่อพัฒนาทักษะทางกลไก ทักษะ และสุขนิสัย"

การจัดดำเนินการพลศึกษาที่สมบูรณ์นั้น จะต้องประกอบไปด้วยปัจจัยที่สำคัญ

6 อย่างคือ 17

1. มีเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพียงพอกับบทเรียน เช่น สนาม-
 ฝึกซ้อมและแข่งขัน โรงพลศึกษา
2. มีอุปกรณ์พลศึกษา และกีฬาเพียงพอกับความต้องการ ความสนใจ
 ของนักเรียน ทั้งอุปกรณ์คงทน และวัสดุสิ้นเปลือง
3. มีเวลาเรียนสำหรับบทเรียนพลศึกษาอย่างเพียงพอ ตามกำหนดไว้ใน
 ตารางสอน อาจเพิ่มกิจกรรมพิเศษหลังจากเรียนแล้ว และหยุดสัปดาห์ตามความ
 เหมาะสม

16 Carter V. Good, Dictionary of Education, (3rd ed. ;
 New York : McGraw-Hill Book Company, Inc., 1957), p. 398

17 กรมพลศึกษา, "การพลศึกษาในโรงเรียน" ข่าวสารพลศึกษา,
 4 (เมษายน, 2512), หน้า 1-2

4. บทเรียนพลศึกษาต้องวางแผนไว้ให้ชัดเจน และมีเนื้อหาตรงตามหลักสูตรของชั้นเรียน โดยทำเป็นโครงการตลอดปี แบ่งออกเป็นภาค เป็นรายสัปดาห์ และรายวัน
5. มีงบประมาณเพียงพอในการดำเนินการพอสมควร ซึ่งอาจจะอาศัยงบประมาณจากโรงเรียน หรือจัดหาพิเศษ
6. มีครูพลศึกษาในอัตราที่ใกล้เคียงกับจำนวนนักเรียน ICHPER ซึ่ง เป็นสภาสุขภาพศึกษา พลศึกษา และสันตนาการระหว่างประเทศ¹⁸ ได้ทำการสำรวจเรื่อง "วิชาพลศึกษาและเกมส์ในหลักสูตร" ได้ส่งแบบสอบถามไปยังสมาชิกของสมาคม เจ้าหน้าที่กระทรวงต่าง ๆ ผู้เชี่ยวชาญในสถาบันฝึกครู และนักการศึกษาจำนวนทั้งหมด 106 ประเทศ คำตอบที่ได้รับจำนวน 48 ประเทศ ซึ่งได้เสนอปัญหาที่สำคัญของการดำเนินการจัดการพลศึกษามีอยู่ 2 หัวข้อ ที่มีผู้ตอบแบบสอบถามส่งมาเป็นจำนวน 62 เปอร์เซนต์พบว่า ปัญหาที่มีมากที่สุดคือ

1. มีความขาดแคลนบุคลากรที่จะสอนวิชาพลศึกษา
 2. มีความขาดแคลนเกี่ยวกับสถานที่ใช้ในการสอนวิชาพลศึกษา
- ส่วนปัญหาอื่น ๆ อันคับข้องลงมาคือ
1. ความต้องการเกี่ยวกับอุปกรณ์
 2. ความช่วยเหลือในด้านการเงิน
 3. ความเข้าใจที่ถูกต้องของประชาชนต่อการศึกษาคาร์รา (Carra)¹⁹ แห่งมหาวิทยาลัยเคนตัสเตท

ได้สำรวจการจัดโปรแกรมพลศึกษาในวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยจำนวน 406 แห่งในสหรัฐอเมริกา พบว่าร้อยละ 89.6 มีความต้องการให้เปิดสอนโปรแกรมพลศึกษาแก่นักศึกษาชาย นิสิตชาย โดยเฉพาะกิจกรรมทางนักร้อยละ 81 ต้องการให้นำหน่วยกิต

18

ICHPER, ICHPER Questionnaire Report Part I: Physical Education and Games in the Curriculum (Washington, D.C., ICHPER, 1963), p. 36.

19

Lawrence D. Carra, Kent State University Research Quarterly (November 25, 1964), pp. 24-25.

ไปคิดรวมในการสอบควย และคิดหน่วยกิต 1 หน่วยกิตต่อการเข้าร่วมในกิจกรรมพลศึกษา 1 ชั่วโมง ร้อยละ 87.5 ต้องการให้มีการทดสอบตามทักษะในการกีฬา และทดสอบความสามารถทางคานพลศึกษาของนักศึกษา ร้อยละ 33 ต้องการให้เน้นกิจกรรมที่เสริมสร้างความสมบูรณ์ของร่างกาย ร้อยละ 15.2 ต้องการให้เน้นกิจกรรมเพื่อการค้นหาการ

ใน พ.ศ. 2511 อนันต์ อัทธู²⁰ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาประมวลการสอน และปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นมัธยมตอนต้นของโรงเรียนรัฐบาล ในภาคศึกษาหนึ่ง" โดยใช้แบบสอบถามอาจารย์ใหญ่ และนักเรียนจาก 99 แห่ง จากการวิจัยพบว่า การสอนพลศึกษาในโรงเรียน ส่วนมากเน้นในคานการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายของนักเรียนใหม่ ความแข็งแรงสมบูรณ์ กิจกรรมที่นิยมสอนมากที่สุดคือ กายบริหาร การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน เน้นเรื่องความสามัคคี การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน เน้นเรื่องกติกา กีฬาที่นิยมกันมากที่สุดคือ บาสเกตบอล เรื่องจำนวนครูพลศึกษา สถานที่อุปกรณ์การสอน ห้องน้ำ ห้องส้วมยังมีไม่พอเพียงแก่จำนวนนักเรียน งานหน้าที่ของครูพลศึกษามากเกินไป อาจารย์ใหญ่กับครูพลศึกษา ซึ่งมีบทบาทในการดำเนินนโยบาย และเป็นผู้จัดดำเนินการจัดโปรแกรมยังมีความเห็นไม่สอดคล้องกันบางกรณี

ในคานการจัดโปรแกรมพลศึกษาในระดับอุดมศึกษา หรือมหาวิทยาลัยนั้น มีรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

20

อนันต์ อัทธู " การศึกษาประมวลการสอน และปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนรัฐบาลในภาคการศึกษาหนึ่ง" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2511.)

จอห์นสัน (Johnson)²¹ กล่าวว่า โปรแกรมพลศึกษาในระดับวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยนั้น มีลักษณะเช่นเดียวกับโปรแกรมที่จัดขึ้นอย่างดีในระดับมัธยมศึกษา คือต้องคำนึงถึงระดับวัย เพศ และลักษณะของสถาบันด้วย ความมุ่งหมายของโปรแกรมกับความมุ่งหมายของสถาบันนั้น จะต้องมีความสัมพันธ์กัน รวมทั้งมีความสัมพันธ์กับชุมชนและสังคมด้วย โปรแกรมควรจัดยืดหยุ่นให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน และผู้ร่วมกิจกรรมเป็นสำคัญ ในระดับมหาวิทยาลัยประกอบด้วยโปรแกรมพลศึกษา จัดขึ้นในระดับปริญญาตรี และจะพบว่าได้จัดขึ้นในระดับปริญญาโทด้วย

ในปี พ.ศ. 2513 เสมียน พิษิตกุล²² ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาปัญหาการจัดและการบริหารคานพลศึกษาในสถาบันฝึกหัดครู" โดยใช้แบบสอบถามอาจารย์พลศึกษา จำนวน 62 คน จาก 26 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า อัตราส่วนของอาจารย์พลศึกษาต่อจำนวนนักเรียนฝึกหัดครู ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ยังต่ำกว่าอัตราที่ทางกระทรวงศึกษากำหนดไว้ อาจารย์พลศึกษาส่วนมากมีวุฒิทางพลศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี อุปกรณ์ สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวกยังมีจำนวนไม่พอเพียงแก่จำนวนนักเรียน

ในปี พ.ศ. 2515 มาลี ศิริ²³ ได้ศึกษาปัญหาความต้องการของนักศึกษาในการจัดตั้งโปรแกรมพลศึกษา สุขศึกษา และสันทนาการ ที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี พบว่าในสถาบันนี้ขาดอัตรากำลัง สถานที่และอุปกรณ์ นักศึกษามีความรู้และทักษะ

21

Granville B. Johnson, Your Career in Physical Education (New York: Harper and Row Publishers, 1957), p. 126.

22

เสมียน พิษิตกุล, "การศึกษาปัญหาการจัดและการบริหารคานพลศึกษาในสถาบันฝึกหัดครู. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต คณะบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513.)"

23

มาลี ศิริ "ปัญหาและความต้องการในการจัดตั้งโปรแกรมพลศึกษา สุขศึกษา และสันทนาการของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า." (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต คณะบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516.)

ทางคานพลศึกษาอย่างน้อย นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการให้จัดสรรงบประมาณ จัดหาบุคลากร ปรับปรุงอาคารสถานที่ จัดหาอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ จัดหาผู้ฝึกสอนกีฬา และผู้นำทางสันตนาการ มาดำเนินการสอนเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตร ส่งเสริมการแข่งขันกีฬาทั้งภายในและภายนอกสถาบัน ผู้วิจัยได้เสนอให้ตั้งศูนย์สำหรับจัดโปรแกรมพลศึกษา สุขศึกษา สันตนาการขึ้นโดยเฉพาะ

คานบริการการสอน นักศึกษามีความต้องการให้สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี จัดบริการการสอนโดยเปิดสอนเป็นวิชาหนึ่งในหลักสูตร แต่ไม่มีหน่วยกิต จัดสอนคานสันตนาการ โดยเปิดสอนเป็นกิจกรรมนอกหลักสูตรเป็นอันดับที่ 1 โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 1.90 และ 1.55 ตามลำดับ ความต้องการคานการจัดดำเนินการแข่งขันกีฬา นักศึกษาต้องการให้จัดเป็นประจำภาคเป็นอันดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเป็น 2.26 แข่งขันภายนอกค่าเฉลี่ย 2.52

กริฟฟิน (Griffin)²⁴ ได้วิจัยแบบวิธีการประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาสำหรับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยที่เลือกแล้วในอเมริกา โดยใช้วิธีการประเมินผลตามแบบของเนลสัน (Neilson Commer - Griffin score card) พบว่าสถานที่กลางแจ้งดีกว่าในร่ม วัสดุสิ้นเปลืองเช่น ฟุตบอด ลูกขนไก่ ยังมีพอกับจำนวนนักเรียนมหาวิทยาลัยต่าง ๆ มีการจัดสรรงบประมาณน้อย อาจารย์พลศึกษามีสถานะการณ์เช่นเดียวกับอาจารย์อื่น ๆ ทั่วไป ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า ในการวางแผนงานพลศึกษา ควรให้นำเอาผลการวิจัยนี้ไปพิจารณาด้วย เช่น ในคานงบประมาณ สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ บุคลากร และเพิ่มชั่วโมงพลศึกษาให้มากกว่าปัจจุบัน

²⁴ Leon Everret Griffin, "An Evaluation of the Physical Education Program for Men in Selected Universities, "Dissertation Abstracts, Vol 27, No. 11 (May, 1967), pp. 3707 A.- 3708 A.

สตีเยอร์ส (Steers)²⁵ ได้ศึกษาเรื่องทัศนคติและความสนใจของนิสิตปีที่ 4 ในมหาวิทยาลัยเดลาแวร์ เกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาในปี ค.ศ. 1955 พบว่านิสิตมีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย นักกีฬาเชื่อว่าการเล่นกีฬาทำให้เกิดความพอใจ เกิดสติปัญญา ราบรื่น และร่างกายสมบูรณ์มากกว่าผู้ไม่รวมเล่นกีฬา นิสิตมีทัศนคติและความสนใจต่อการกีฬามหาวิทยาลัยมาก สิ่งที่ทำให้นิสิตพอใจคือเรื่องอำนวยความสะดวกในการเล่น ความสะดวกสบาย เครื่องมืออุปกรณ์การเล่น การวางฝึก ความสามารถในการฝึกของผู้ฝึก และคุณภาพของทีม

วิลเลียมส์ (Williams) และ บราวเนล (Brownell)²⁶ ได้จัดแบ่งกิจกรรมพลศึกษาที่จัดขึ้นในมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา ออกเป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1. ทักษะเบื้องต้น รวมทั้งการวิ่ง ขว้าง ปา และการโต้เข่า ฯลฯ
2. ทักษะทางกีฬาและการเล่น รวมทั้งกีฬาทางน้ำด้วย
3. กิจกรรมเซาท์ทวาระ
4. การเล่นหกเหิร รวมทั้งกิจกรรมทดสอบตนเอง ยิมนัสติก และยี่ดหุยน
5. กิจกรรมที่แก้ไขและคัดแปลงเพื่อเหตุผลปกติทางกายและจิตใจ
6. กิจกรรมทางสันตนาการ รวมทั้งการอยู่อาศัยพักแรม ท่องเที่ยวเดินทางไกล การเล่นเสรีอื่น ๆ เป็นต้น

25

David Kenneth Steers, "Attitudes and Interests of Students in University of Delaware as Related to Athletic Participation," Dissertation Abstracts, 17 ; 298, 1957.

26

Jesse Feiring Williams, and Clifford Lee Brownell, The Administration of Health Education and Physical Education (Philadelphia : W.B. Saunders Co., 1951), p. 95

บุชเชอร์ (Bucher)²⁷ ได้สำรวจกิจกรรมพลศึกษาที่จัดขึ้นในโรงเรียน
ทั่วสหรัฐอเมริกาในปัจจุบัน ได้แบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

ประเภทการเล่นเป็นทีม คือ

เบสบอล

บาสเกตบอล

เน็ตบอล

ฮอกกี้น้ำแข็ง (สำหรับหญิง)

รักบี้ฟุตบอล (สำหรับชาย)

อเมริกันฟุตบอล (สำหรับชาย)

ฟุตบอล

ซอฟต์บอล

สปีคบอล

วอลเลย์บอล

ทัชฟุตบอล

ประเภทกิจกรรมเขาจิ้งหะและการเต้นรำ

การเต้นรำพื้นเมือง

การเต้นแบบยิมเนสติก

การเล่นเป็นจิ้งหะ

สแควคานซ

ลีลาสากล

แทปคานซ

²⁷ Charles A. Bucher, Administration of School and
College Health and Physical Education Program (2nd ed; St. Louis:
The C.V. Mosby Company, 1956), pp. 32-33.

ประเภทกิจกรรมที่เป็นแบบแผน

การบริหาร

การแปรขบวน

ประเภทกิจกรรมทางน้ำ

การแข่งขันเรือ

กระโดดน้ำ

การช่วยคนตกน้ำ

ว่ายน้ำ

เรือใบ

พายเรือ

เกมส์ทางน้ำอื่น ๆ

ประเภทยิมนันทิก

หอยโหน

ตอตัว

ไต่เชือก

การเล่นหกเหิร

แตรมโปลีน

ยี่คนยูน

ประเภทกีฬาที่เป็นการเล่นต่อสู้เป็นรายบุคคล

ยิงธนู

แบคมินตัน

มวยสากล (สำหรับชาย)

ตกปลา

โบว์ลิ่ง

ห่วงยาง

เซกเกอ (สำหรับหญิง)

ปาเป่า

พื้คดาบ

กอลฟ์

แฮนคบอล

ซูมา

โยนเคือกมา

ยิงปืน

เทนนิสไม้พาย

ประเภทกีฬาหน้าหนาว

ฮอกกีน้ำแข็ง

การ เสน เส็กต

การ เสน สกี

เกมสหิมะ

ประเภทกีฬาอื่นๆ

กิจกรรมการอยู่อาศัยพักแรม

กีฬาต่อสู้ป้องกันตัว

กีฬาเพื่อแก้ไขความบกพร่อง

การ เสน กีฬาที่มีกฎกติกาตาย

การแข่งขันแบบสมัคร

กิจกรรมทดสอบตนเอง

กระโดดเชือก

ซอฟท์บอล

บิงโปง

เทนนิส

กีฬาและลาน

มวยปล้ำ (สำหรับชาย)

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาคาร
มหาวิทยาลัยมหาวิทาลัย

ลาพอร์ท (La porte)²⁸ ได้รวบรวมกิจกรรมพลศึกษาในระดับวิทยาลัย
มหาวิทยาลัย ซึ่งรวมทุก ๆ กิจกรรม ใช้เวลาเรียน 1 ภาคเรียน (ระบบ semester)
โดยจัดเป็นวิชาที่อยู่ในระดับสูงกว่าระดับมัธยม หรือระดับอุดมศึกษา คือ

1. การ เล่นคัตคนส่วนหอยโหนด
2. ยิงธนู
3. แมคมินตัน
4. มวย
5. กระโดดน้ำ
6. ฟันดาบ
7. การ เต้นรำพื้นเมือง
8. กอล์ฟ
9. แสนคบอล
10. การช่วยคนตกน้ำ
11. เต้นรำสมัยใหม่
12. สี่ลาค์สากล
13. เกมสตั๊จคม (สำหรับสันตนาการ)
14. สควอช
15. วายน้ำ
16. การ เต้นแทป
17. การ เล่นเป็นทีม (เมื่อต้องการ)
18. กิจกรรมพิเศษ (เมื่อต้องการ)

²⁸ William Ralph LaPorte, The Physical Curriculum "A National Program" (6th ed. Los Angeles : The University of Southern California Press, 1955), pp. 28 - 33.

19. เทนนิส
20. ยืดหยุ่น
21. มวยปล้ำ
22. กิจกรรมการแก้ไขกรณีที่ยืดหยุ่นทางร่างกาย

มหาวิทยาลัยเซาท์ดาโกตา (South Dakota) ได้ประเมินผลการจัดหลักสูตรพลศึกษาของมหาวิทยาลัย ใคผลดังนี้: 29

1. กิจกรรมพลศึกษาที่ได้รับความนิยมมากที่สุดคือ กอล์ฟ ซอฟท์บอล วายน้ำ และเทนนิส
2. เหตุผลอันสำคัญยิ่งที่ผู้จบการศึกษาไปแล้ว ไม่เข้าร่วมในกิจกรรมพลศึกษาอีกต่อไปคือ การขาดทักษะ
3. ผู้จบการศึกษาแล้วส่วนใหญ่อยังเข้าร่วมในกิจกรรมพลศึกษาต่อไป ในกิจกรรมต่อไปนี้คือ กอล์ฟ ซอฟท์บอล วายน้ำ เทนนิส เหตุผลเพราะมีทักษะในกิจกรรมเหล่านี้ที่จากการเรียนในมหาวิทยาลัย
4. กีฬาประเภทเดี่ยว เช่น กอล์ฟ วายน้ำ เทนนิส และโบว์ลิ่ง นักศึกษามีความสนใจมากกว่ากีฬาประเภททีม เช่น ซอฟท์บอล บาสเกตบอล และวอลเลย์บอล
5. กิจกรรมที่ได้เรียนมาจากมัธยมปลาย และมหาวิทยาลัยนั้น สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในวัยผู้ใหญ่ได้มาก
6. ข้อมูลไคระบุตัวเลขออย่างแน่ชัดว่า การเลือกเรียนกิจกรรมพลศึกษานั้น จะเลือกเรียนเฉพาะกิจกรรมที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในภายหลังได้ เช่น กอล์ฟ โบว์ลิ่ง เป็นต้น อุปสรรคคือ เขาไม่มีโอกาสได้เลือกกิจกรรมเหล่านั้นเท่าที่
7. ผู้เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬาภายใน ใคนำเอากิจกรรมนั้น ๆ ไปใช้เมื่อจบการศึกษาไปแล้วเป็นส่วนมาก

8. เหตุผลต่าง ๆ ที่ทำให้เข้าร่วมกิจกรรมภายหลังที่จบการศึกษาไปแล้ว ได้แก่ ความสนุกสนานร่าเริง การเข้าสังคม ความต้องการอยากแข่งขัน และประโยชน์ เพื่อส่งเสริมสุขภาพทางร่างกาย

บุชเชอร์ (Bucher)³⁰ ไคกลาวถึงนิคสัน (Nixon) แห่งมหาวิทยาลัย แอสตนฟอร์ด ว่าได้ศึกษาการจัดดำเนินการพลศึกษาในเชิงเปรียบเทียบ ของมหาวิทยาลัย และวิทยาลัยอเมริกัน จำนวน 402 แห่ง ไคคนพบการจัดดำเนินการพลศึกษาบางอย่าง ดังต่อไปนี้

1. พลศึกษาจัดขึ้นเพื่อเป็นวิชาพื้นฐาน บริการให้สิทธิ์ นักศึกษา ได้เลือกเรียน จำนวนสถาบัน 238 แห่ง จากจำนวน 345 แห่ง ของสถาบันสหศึกษา

2. จากสถาบันสหศึกษาเหล่านั้น พบว่า 6 แห่ง มีโรงเรียนพลศึกษา 29 แห่ง มีแผนกพลศึกษา และ 97 แห่ง มีคณะพลศึกษา 104 โรงเรียน ไม่ใคร่บ่งว่าจัดอย่างไร

3. ผู้บริหารพลศึกษา ที่ทำหน้าที่ดำเนินการจัดโปรแกรมพลศึกษาทั้งชาย และหญิงนั้น ปรากฏว่ามี 96 แห่ง อยู่ในความรับผิดชอบของอธิการบดีของสถาบัน และอีก 96 แห่ง คณะบดีของสถาบันต้องรับผิดชอบ

4. ผู้ดำเนินการจัดพลศึกษาสำหรับชาย โดยเฉพาะอยู่ในความรับผิดชอบของ อธิการบดีของสถาบัน เป็นจำนวน 104 สถาบัน

5. ผู้ดำเนินการจัดพลศึกษาสำหรับหญิง ต้องรับผิดชอบโดยตรงต่อโปรแกรม ทั้งหญิง และชาย จำนวน 113 สถาบัน

6. วิทยาลัย และมหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่จัดกีฬาเป็นส่วนหนึ่งอยู่ในโปรแกรม พลศึกษา หน้าที่ส่วนมากของผู้ช่วยการจักษกีฬา และผู้จัดดำเนินการพลศึกษาเป็นบุคคล เดียวกัน

7. วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยจำนวน 211 แห่ง มีผู้อำนวยการจัดการแข่งขัน กีฬาภายใน ในจำนวน 234 สถาบันชั้นสูง จักษกีฬาภายในเป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมพลศึกษา

³⁰Bucher, op. cit., pp. 98-99.

8. ในโรงเรียนฝึกหัดครูระดับปริญญาตรี จำนวน 229 โรงเรียน กำหนดให้มีวิชาผลึกษาอยู่ในหลักสูตรด้วย ในสถาบันมัธยมศึกษาที่มีการกำหนดวิชาผลึกษาอยู่ในหลักสูตรด้วยเหมือนกัน

9. ในมหาวิทยาลัย และวิทยาลัย 58 แห่ง มีหน่วยงานสำหรับดำเนินการจัดโปรแกรมการสอนสุขภาพอนามัยอยู่ด้วย

10. ผู้ดำเนินการจัดโปรแกรมบริการอนามัย 115 แห่ง อยู่ในความรับผิดชอบโดยตรงของอธิการบดีของสถาบัน การบริการอนามัยในทางภาคปฏิบัติทั่วไป ไม่ได้จัดเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการผลึกษา

11. การผลึกษาตามปกติแล้ว รับผิดชอบในเรื่องการดำเนินการจัดโปรแกรมทางสันตนาการ สำหรับนิสิต นักศึกษา และบุคคลในคณะด้วย

วิลเลียม (William)³¹ ได้รวบรวมหลักของการจัดโปรแกรมผลึกษาไว้ ซึ่งมีหลักสำคัญดังต่อไปนี้

1. ควรเปิดโอกาสให้ทุกคนได้เข้าร่วมในกิจกรรมผลึกษา โดยไม่ต้องคำนึงถึงว่าบุคคลเหล่านั้นจะมีความพิการทางร่างกาย หรือทางจิตหรือไม่

2. โปรแกรมผลึกษาที่จัดขึ้นนั้น เป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นคุณค่าหรือความสำคัญของคนอื่น ๆ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถแสดงความสามารถออกมาได้ เพื่อที่จะได้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ๆ มากยิ่งขึ้น

3. โปรแกรมผลึกษาควรจัดขึ้น เพื่อเป็นสิ่งช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในทัศนคติที่ดี ส่งเสริมให้มีความเป็นนักกีฬา เป็นผู้มองเห็นคุณค่าของการผลึกษา

4. โปรแกรมผลึกษา ควรจัดขึ้นเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้มีสุขภาพ และสมรรถภาพทางกายดีขึ้น

³¹ William, *op. cit.*, pp. 255 - 256.

5. โปรแกรมทางพลศึกษา ควรจัดขึ้นเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางค่านิยม จิตใจ และสังคมของผู้ใดรวมกิจกรรม หรือโปรแกรมพลศึกษานั้น ๆ

6. จุดมุ่งหมายสำคัญของการจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน หรือระหว่างสถาบันนั้น มีใ้มุ่งหวังที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เข้าร่วมเล่นแต่เพียงฝ่ายเดียว แต่มีความปรารถนาก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ชมด้วย

7. กิจกรรมทางพลศึกษาที่จัดขึ้นนั้น เป็นเครื่องหมายอย่างหนึ่งของการศึกษา ที่ช่วยให้ผู้เข้าร่วมในกิจกรรมนั้นได้มีความรู้ ความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ ใดดี และเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่คุณธรรมความเป็นนักประชาธิปไตยต่อไป

จรินทร์ ชานีรัตน์³² ได้รายงานข้อยุติการประชุมระหว่างประเทศ เรื่อง "การบริหารการพลศึกษา และการกีฬาในมหาวิทยาลัย" ในการประชุมครั้งที่จัดขึ้น ณ กรุงเฮลซิงกิ ประเทศฟินแลนด์ ในวันที่ 8-16 กันยายน 2517 โดยคณะกรรมการทางวิชาการของคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยโลก ร่วมกับสมาคมพลศึกษาแห่งประเทศไทย ฟินแลนด์เป็นผู้จัด มีผู้เข้าร่วมประชุม 96 คน จาก 36 ประเทศ ผลของการประชุมสรุปได้ว่า

ข้อ 1. มหาวิทยาลัยต้องถือเป็นหน้าที่ และเป็นความรับผิดชอบสำหรับให้การพลศึกษาแก่นิสิต นักศึกษา ในระดับมหาวิทยาลัยทุกสาขา เพราะจะได้เป็นพื้นฐานของการใช้เวลาว่างทางกีฬาให้เกิดประโยชน์ในระหว่างการศึกษา และเมื่อจบการศึกษาไปแล้ว

ข้อ 2. มหาวิทยาลัยพึงส่งเสริมให้นิสิต นักศึกษา ในมหาวิทยาลัย ได้ออกกำลังกายโดยการเข้าร่วมในกิจกรรมทางกีฬา และพลศึกษา เพื่อส่งเสริมสุขภาพพลานามัย และส่งเสริมสมรรถภาพทางกายของบรรดานิสิต นักศึกษา ซึ่งมหาวิทยาลัยพึงตระหนักว่า ทั้ง 2 ประการนี้จะนำไปสู่ความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนด้านวิชาการด้วย

³² จรินทร์ ชานีรัตน์, "ข้อยุติการประชุมระหว่างประเทศ เรื่อง การบริหารการพลศึกษา และการกีฬามหาวิทยาลัย" รายงานการประชุมที่จัดขึ้น ณ กรุงเฮลซิงกิ ประเทศฟินแลนด์ ในวันที่ 8-16 กันยายน 2517 (เอกสารอัครสาวนา)

ข้อ 3. มหาวิทยาลัยต้องจัดให้มีการกีฬาเพื่อสุขภาพแก่นิสิต นักศึกษาทุกคน ในมหาวิทยาลัยเป็นอันดับแรก ซึ่งต้องเน้นถึงทางทฤษฎีและปฏิบัติควบคู่กันไป ส่วนกีฬา เพื่อการแข่งขันจึงความชนะเลิศนั้น จัดให้เป็นอันดับรองลงมา

ข้อ 4. ผู้บริหารและอาจารย์ของมหาวิทยาลัยทุกคน ขอให้ตระหนักถึงคุณค่า ของการกีฬาที่มีผลต่อบุคคลิกภาพ และคุณธรรมของนิสิต นักศึกษา เช่น เกี่ยวกับการให้ โอกาสทางความรู้วิชาการ ซึ่งทำให้เขาได้เป็นคนโดยสมบูรณ์ในสังคมของมนุษย์ปัจจุบัน

ข้อ 5. มหาวิทยาลัยพึงจัดหาสถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวกทาง กีฬาแก่นิสิต นักศึกษา ให้พอเพียง อาทิเช่น โรงยิมเนเซียม โรงกีฬาในร่ม (สัน ทนาการ) สระว่ายน้ำ และสนามกีฬาประเภทต่าง ๆ

ข้อ 6. รัฐบาลทุกประเทศควรวางนโยบายให้การศึกษาในมหาวิทยาลัย ทั้งด้านวิชาการ การพลศึกษา และกีฬาควบคู่กันไป ควรจัดสรรเงินงบประมาณใน การก่อสร้างสถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวกทางกีฬาแก่มหาวิทยาลัยตามความ จำเป็น เพื่อเป็นการส่งเสริมการกีฬาในมหาวิทยาลัยให้เกิดประสิทธิภาพ

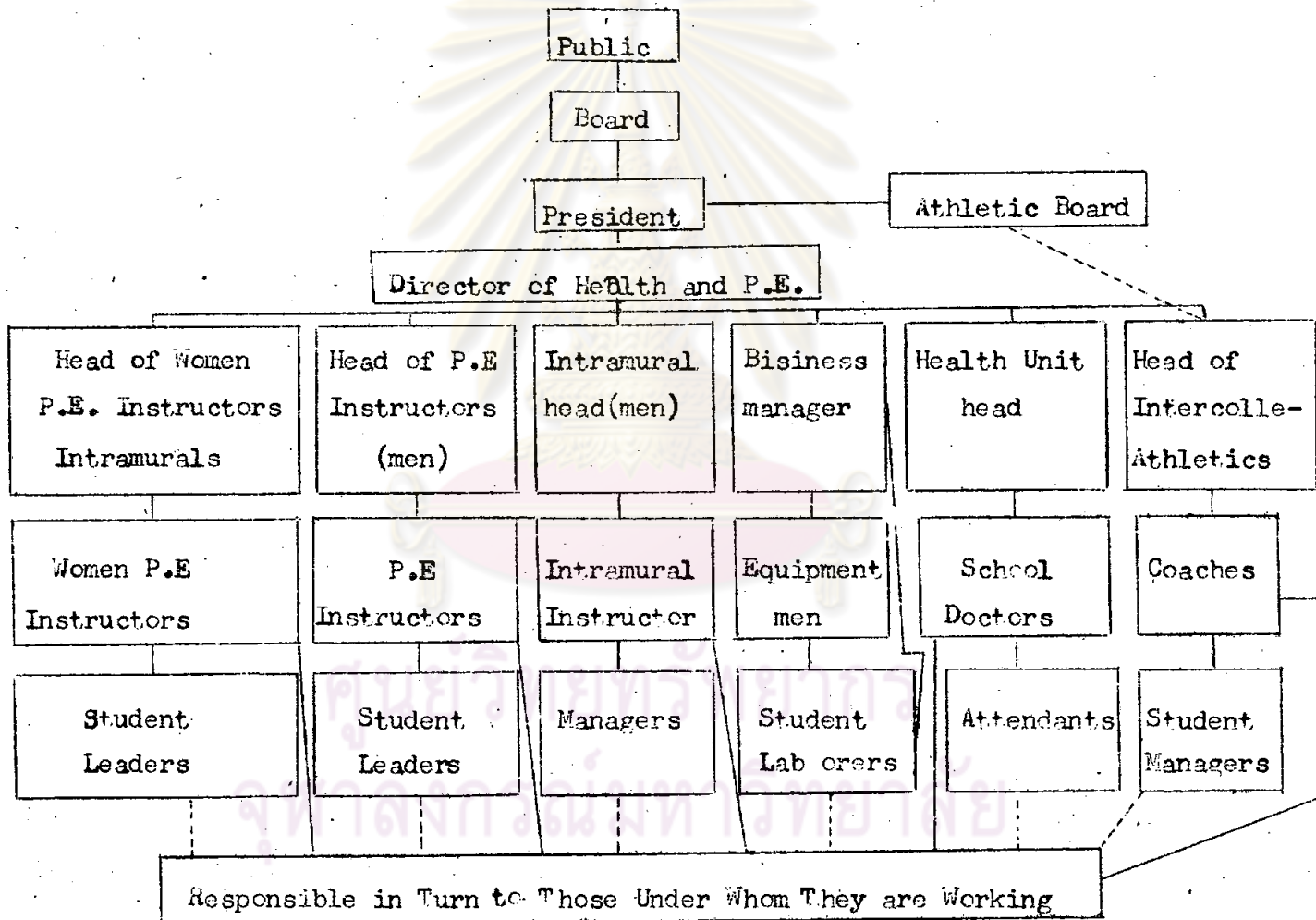
ข้อ 7. ควรจัดให้มีการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยภายในประเทศ และควร แลกเปลี่ยนกับประเทศอื่น ๆ เพื่อเป็นการส่งเสริมการกีฬาระดับมหาวิทยาลัย

ข้อสังเกต ที่ประชุมมีข้อสังเกตดังนี้

" ในการจัดโปรแกรมการกีฬา และพลศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยในบาง ประเทศ ได้รับความส่งเสริมอย่างมาก ที่ประชุมได้ตระหนักและมีความเชื่อว่าการให้ การศึกษาแก่นิสิต นักศึกษา ในมหาวิทยาลัยเพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ทางวิชาการนั้น ต้องส่งเสริมโปรแกรมการกีฬาควบคู่ไปด้วย ซึ่งนอกจากเกิดผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการแล้ว ยัง เป็นการให้การศึกษาทิ้งตัวทุกคน เพื่อให้ นิสิต นักศึกษาทุกคน ได้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคม ได้อย่างสมบูรณ์ "

เกี่ยวกับแผนภูมิแสดงระบบงานบริหารโปรแกรมพลศึกษา ในระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยโคโลราโด เขียนที่ เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้ มีดังต่อไปนี้

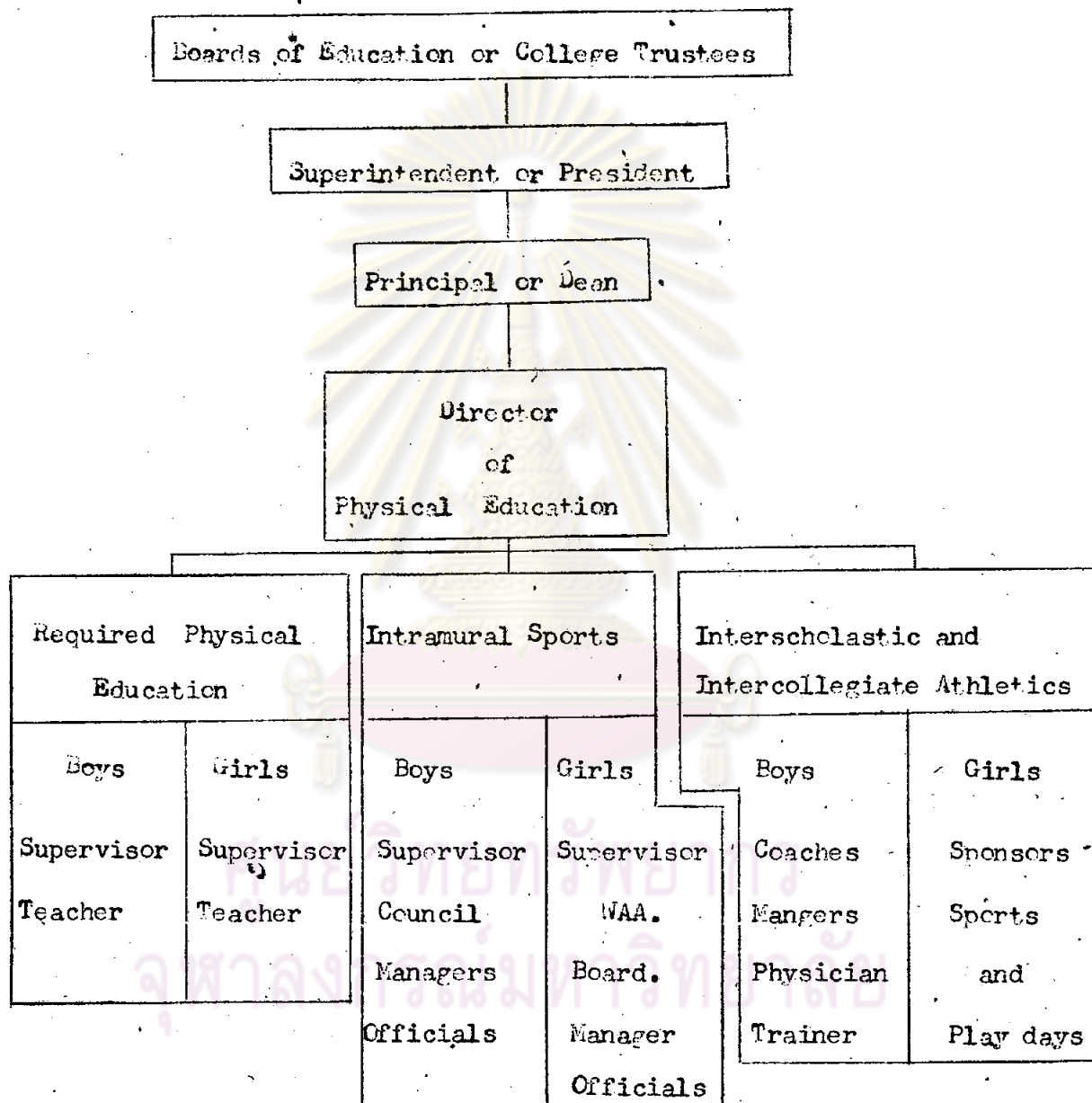
โวลท์เมอร์ และ เอสลิงเจอร์ (Votmer and Esslinger)³³ โดยแสดงแผนภูมิเกี่ยวกับระบบงานการบริหารโปรแกรมพลศึกษา ในระดับมหาวิทยาลัยไว้ดังต่อไปนี้

33

Edward F. Voltmer and Arther A. Esslinger "Administrative Policies and Activities" The Organization and Administration of Physical Education. (Appleton - Century - Crofts, Inc. 1959,). p. 48.

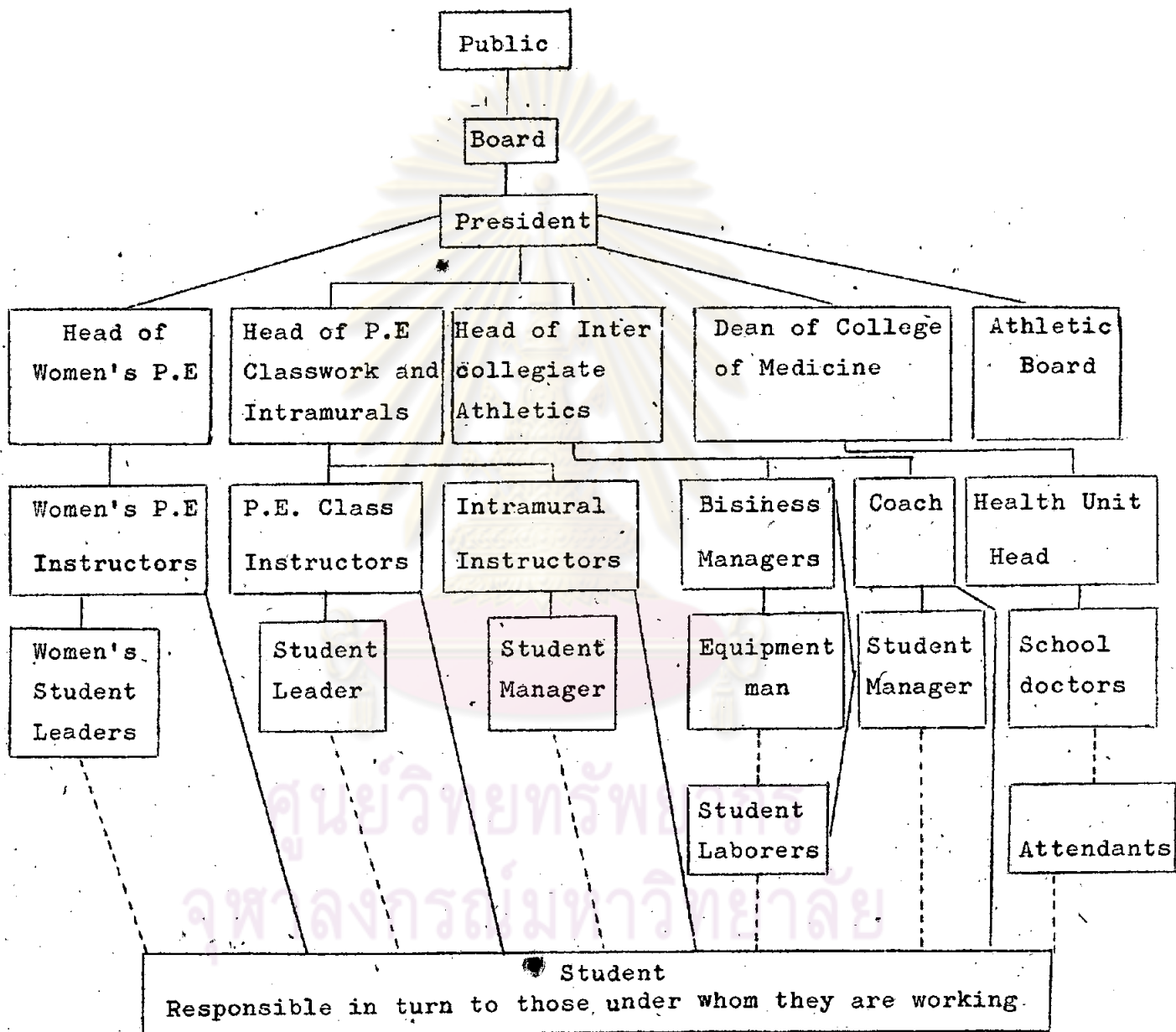
วิลเลียม (William)³⁴ ได้กล่าวถึงการจัดและบริหารพลศึกษาในโรงเรียน
และในระดับอุดมศึกษาไว้ดังแผนภูมิต่อไปนี้

34

Hughes L. William and other, Administration of Physical
Education for School and Colleges (New York; The Roudal Press
Company, 1962), p. 20.

ถ้าแบ่งงานแข่งขันกีฬาภายในออกจากงานอื่น ๆ ของพลศึกษาแล้ว การจัด และการบริหารพลศึกษาก็เป็นไปดังแผนภูมิตัวนี้ 35

35 Ibid. p. 49.

สรุปข้อเขียนและงานวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้แบ่งออกเป็นสองตอน

ตอนแรก เป็นเรื่องของหลักบริหาร คือ กระบวนการบริหาร หรือการจัดการ ที่พอจะนำมาประยุกต์ใช้กับการจัดโปรแกรมพลศึกษาได้ โดยสรุปแล้ว การจัดโปรแกรมพลศึกษาระดับปริญญาตรีจะต้องอาศัยกระบวนการบริหารงาน หรือการจัดการ คือ มีการวางนโยบายหรือแผนงานปฏิบัติงาน การจัดระเบียบงาน หรือการจัดองค์การ กำหนดหน้าที่รับผิดชอบตามสายบังคับบัญชา จัดหาบุคคลากรและเจ้าหน้าที่มาปฏิบัติงาน การอำนวยความสะดวกหรือการวินิจฉัยสั่งการ การคุมงาน ประสานงาน และควบคุมงาน การบันทึกรายงาน การประชาสัมพันธ์ และการจัดสรรงบประมาณการเงิน ทั้งนี้เพื่อให้งานจัดโปรแกรมพลศึกษาได้บรรลุถึงวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

กระบวนการบริหารหรือวิธีต่าง ๆ ดังกล่าว อาจนำมาประยุกต์ใช้กับการจัดโปรแกรมพลศึกษาระดับปริญญาตรีได้ตามความเหมาะสม และต้องอาศัยกระบวนการบริหารดังกล่าวนี้เช่นเดียวกัน

ตอนสอง เป็นข้อเขียนและงานวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้องในด้านการจัดโปรแกรมพลศึกษาระดับปริญญาตรี หรือระดับอุดมศึกษา และมหาวิทยาลัย สรุปได้ว่า การจัดโปรแกรมพลศึกษาในระดับปริญญาตรี เหมือนกับระดับมัธยมศึกษา จะต่างกันบ้างเล็กน้อย ก็เพียงความต้องการและความสนใจเฉพาะวัย ควรจัดให้มีความมุ่งหมายเพื่อสนองความต้องการและความสนใจของนิสิต นักศึกษา ด้วยการจัดโปรแกรมการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน การแข่งขันกีฬาภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย การแข่งขันกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัย การจัดโปรแกรมสหนาการ และการจัดโปรแกรมพิเศษแก่ผู้ที่รวมกิจกรรมพลศึกษาตามปกติในชั้นเรียนไม่ได้

ความมุ่งหมายของการจัดโปรแกรมพลศึกษาในระดับปริญญาตรีนั้น มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาตามความต้องการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม เน้นเรื่องสุขภาพ สมรรถภาพของบุคคล ผู้เข้าร่วมในโปรแกรมพลศึกษาต่าง ๆ มากกว่าหวังผลอย่างอื่น เช่น ผลในด้านการแข่งขันเพื่อความชนะเลิศ หรือแพ้ ชนะกัน

มหาวิทยาลัยควรจัดหากำลังคน เงิน วัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกทางกีฬาให้แก่ นิสิต นักศึกษา อย่างพอเพียง ทั้งสถานที่เครื่องอำนวยความสะดวกในร่ม และกลางแจ้ง เพื่อให้ นิสิตทุกสาขาวิชาได้เรียน และรวมกิจกรรมเพื่อเป็นพื้นฐานของการใช้เวลาว่างทางกีฬาให้เกิดประโยชน์ในระหว่างการศึกษา และเมื่อจบไปแล้ว

รัฐบาลควรวางนโยบายให้การศึกษาในมหาวิทยาลัย ทั้งด้านวิชาการ การพลศึกษา และการกีฬาควบคู่กันไป และควรจัดสรรเงินงบประมาณเพื่อใช้จ่ายส่งเสริมสนับสนุนการกีฬาในมหาวิทยาลัยตามความจำเป็น เพื่อการกีฬาในมหาวิทยาลัยให้เกิดประสิทธิภาพ

ในกานกิจกรรมพลศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย ควรเปิดโอกาสให้ทุกคนได้เข้าร่วมในกิจกรรม โดยไม่คำนึงถึงว่าบุคคลเหล่านั้นจะมีความพิการทางด้านร่างกาย หรือทางจิตใจ และควรมีกิจกรรมที่รวมเล่นด้วยกันทั้งสองเพศ ทั้งนี้เพื่อผลทางสังคมระหว่างเพศด้วย

ด้านความต้องการโดยทั่วไป ของนิสิต นักศึกษา ระดับปริญญาตรีในการจัดตั้งโปรแกรมพลศึกษา สุขศึกษา สันทนาการ คือให้จัดสรรหาบุคคลากร งบประมาณ จัดหาอุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้มีผู้นำทางสันทนาการ ส่งเสริมการแข่งขันกีฬาทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

ด้านการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน นิสิต นักศึกษา ต้องการให้สถาบันจัดบริการการสอน โดยเปิดเป็นวิชาหนึ่งในหลักสูตร จัดสอนสันทนาการเป็นกิจกรรมนอกหลักสูตร บางแห่งเปิดสอนเป็นวิชาบังคับพื้นฐาน วิชาบริการ (เลือก) วิชาโทพลศึกษา วิชาเอกพลศึกษา บางมหาวิทยาลัยจัดสอนถึงระดับปริญญาโท บางมหาวิทยาลัยให้นิสิตปริญญาโทได้เรียนวิชาพลศึกษาอีกด้วย

ด้านการแข่งขันกีฬาภายในมหาวิทยาลัย มีความมุ่งหมายเพื่อความสมบูรณ์แข็งแรง สุขภาพและสมรรถภาพของร่างกายดี เกิดความพึงพอใจ ทำให้จิตใจอารมณ์ร่าเริง มหาวิทยาลัยควรจัดเครื่องอำนวยความสะดวกในการเล่น การแข่งขันให้

ทั่วถึง ให้ใคร่รวมกิจกรรมกันมาก ๆ และอำนวยความสะดวกให้ทุกประการ เป็นต้นว่า ตารางฝึก ความสามารถของผู้ฝึก เครื่องอำนวยความสะดวก วัสดุ อุปกรณ์ และคุณภาพของทีม

การแข่งขันกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัย มีความมุ่งหมายเพื่อให้บัณฑิต นักศึกษา ได้ใช้กิจกรรมพลศึกษาที่ได้เรียนมาแล้วจากโปรแกรมพลศึกษาในชั้นเรียน และการแข่งขันกีฬาภายใน เพื่อพัฒนาการทางด้านความมุ่งหมายของพลศึกษาให้สูงขึ้น และกว้างขวางขึ้นไปอีก เน้นการเข้าร่วมการแข่งขันเหนือกว่าผลแพ้-ชนะกัน กิจกรรมต่าง ๆ ควรจะเป็นกิจกรรมที่เลือกสรรแล้ว เพื่อประโยชน์ในชีวิตภายหน้า เช่น เกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาภายใน การจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ควรจะได้วางแผนจัดให้มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับโปรแกรมอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัย มีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิดในแผนกพลศึกษาและแผนกอื่น ๆ รวมทั้งสมาชิกผู้สนใจ ควรจะมีการประชาสัมพันธ์ กระจุกใหญ่เข้าร่วมในกิจกรรมทุกคน ทั้งผู้เล่นและผู้ชม ผู้เชียร์ ได้เข้าใจถึงปรัชญาของการกีฬาอันแท้จริง และควรจะช่วยเหลือกันจัดโปรแกรมการแข่งขันในที่ดีที่สุด ให้เหมาะสมตามฤดูกาล สถานที่ เครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เป็นต้น

โปรแกรมสันทนาการในมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยควรมีนโยบายที่จะส่งเสริมให้มากขึ้น ในคานผู้นำสันทนาการ คานงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวก ให้พอเพียง กิจกรรมการอยู่อาศัยพักแรม กิจกรรมการกีฬาต่าง ๆ ควรจัดขึ้นเป็นชุมนุมหรือชมรม เพื่อให้โปรแกรมสันทนาการได้กว้างขวางขึ้น

ขอเขียนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่ได้สำรวจมาทั้งหมดนี้ ได้ถูกนำมาเป็นข้อมูลประกอบในการสร้างแบบสัมภาษณ์อาจารย์หัวหน้าแผนกวิชา หรือหัวหน้าภาควิชาพลศึกษา อาจารย์ประจำในแผนกวิชาหรือภาควิชาพลศึกษา และแบบสอบถามเพื่อถามนิสิต หรือนักศึกษาในมหาวิทยาลัย นอกจากนั้นยังใช้ประโยชน์เป็นแนวในการอภิปรายผลการวิจัย ดังจะได้เสนอในบทต่อ ๆ ไป